

чим більш актуальна, складна та масштабна мета та завдання, тим вищий ранг керівників та більша кількість задіяних співробітників;

надзвичайний, особливий характер мети, завдань, які відповідають певним умовам, обстановці, ситуації, вимагає створення особливих форм взаємодії. Ці форми використовуються, поки не нормалізується ситуація, не буде досягнута мета.

2. Комбінаторність, можливість сполучності з іншими формами діяльності як в режимі взаємодії, так і в автономному. Особливості певних напрямів діяльності вимагають вибору різнопланових форм взаємодії. Чим більш різноманітні форми будуть застосовуватись при взаємодії правоохоронних органів, тим більш відчутними будуть результати взаємодії. Цю залежність можна назвати «ефектом різноманітності форм».

Для того щоб вибір форм взаємодії зумовлювався характером поставлених завдань та був незалежним від суб'єктивних моментів та випадкових впливів, необхідно періодично повторювані форми закріпити нормативно. Одночасно необхідно продовжувати пошук нових, таких, що позитивно себе зарекомендували на практиці, форм узгодженої діяльності, які б відповідали сучасним вимогам та сприяли виконанню завдання захисту економічних інтересів держави і громадян України та боротьби з економічною злочинністю. Тільки органічна єдність всіх форм узгодженої діяльності надає необхідної продуктивності співробітництву, робить його ефективним.

Підсумовуючи викладене, варто наголосити, що ефективність механізму взаємодії залежить не лише від ступеня організованості процесу взаємодії, але й від якості та раціональності спільно здійснюваних заходів. Це вимагає застосування оптимальних форм взаємодії як важливого елементу її механізму. Резерви для нарощування взаємодії правоохоронних органів, на нашу думку, полягають у подальшому розвитку форм спільної діяльності, їх організаційних та функціональних основ, нормативному закріпленні найбільш доцільних з них.

Адміністративно-правові форми забезпечення громадського порядку

Іркабасв О.А., слухач магістратури ННІЗН НАВС

Сучасна Україна розвивається відповідно до конституційно закріплених засад суверенної і незалежної, демократичної, соціальної, правової держави. Існування такої країни без ефективної системи охорони прав людини та громадянина є неможливим. Одним із найважливіших показників рівня цивілізованості суспільства є реальність забезпечення прав і свобод людини. Саме тому більшість країн світу значну увагу приділяє вдосконаленню організації та діяльності правоохоронних органів.

Адміністративно-правові форми забезпечення громадського порядку мають державно-владний характер, який полягає у здійсненні суб'єктами охорони заходів від імені держави у межах їх компетенції і повноважень, визначених законами та іншими нормативно-правовими актами. Адміністративне забезпечення громадського порядку носить розпорядчий характер, оскільки органи державної влади мають право видавати розпорядження та вказівки, обов'язкові для виконання всіма, кого вони стосуються, а у разі необхідності застосовувати передбачені законом заходи примусу.

Під охороною громадського порядку слід розуміти зумовлений закономірностями розвитку суспільства та здійснюваний правоохоронними органами та іншими державними органами й громадськими організаціями за активною участю громадян комплекс заходів, спрямованих на забезпечення

дотримання правил, які регулюють стосунки між людьми у сфері суспільного, політичного, приватного життя та побуту, профілактику і припинення правопорушень, притягнення до відповідальності винних у порушенні встановлених законом правил, захист прав і свобод людини і громадянина, інтересів держави і суспільства від злочинних та інших антигромадських посягань.

Охорону громадського порядку необхідно сприймати як діяльність компетентних органів влади спільно з громадськістю щодо забезпечення належного морально-правового стану суспільства, захисту конституційних прав і свобод громадян, здійснюваного шляхом реалізації заходів на основі й у порядку, передбачених законом.

Охорону громадського порядку можна визначити і як стан якісної захищеності суспільних відносин, прав і законних інтересів особистості, суспільства і держави від протиправних посягань у конкретних історичних і природних умовах.

Адміністративно-правові форми охорони громадського порядку здійснюються шляхом заснованої на законі виконавчо-розпорядчої діяльності державних органів і громадських організацій щодо встановлення обов'язкових правил поведінки в сфері громадського порядку; зі створення умов для реалізації прав і свобод громадян та їх охорони; зі створення умов громадського спокою в громадських місцях і живання до порушників заходів впливу [1, с. 20].

Форми і методи охорони громадського порядку визначаються організаційною структурою суб'єктів охорони, змістом їх діяльності та їх функціями. Залежно від характеру і правових наслідків діяльності суб'єктів охорони громадського порядку виділяють дві головні групи форм діяльності з охорони громадського порядку:

- загальноорганізаційні; не мають юридичного характеру і без правових наслідків;
- правові; встановлюють правила поведінки і спричиняють виникнення, зміну, реалізацію, припинення адміністративно-правових відносин або певних правових наслідків.

Метою охорони громадського порядку є забезпечення соціального благоустрою, нормального розвитку суспільства, стабільності політичної та економічної систем, ефективності правових форм регулювання суспільних відносин у різних сферах життя.

Список використаних джерел:

1. Еропкин М.И. Административно-правовая охрана общественного порядка / М.И. Еропкин, Л.И. Попов. - М., 1973. - 520 с.
2. Адміністративна (поліцейська) діяльність органів внутрішніх справ. Загальна частина : [підруч.] / [Братель С. Г., Константинов С. Ф., Лошицький М. В. та ін.] ; за ред. В. В. Коваленка, Ю. І. Римаренка, В. І. Олефіра. - К. : ПП Директ Логін, 2012. - 816 с.
3. Адміністративна (поліцейська) діяльність органів внутрішніх справ. Особлива частина : [підруч.] / [Братель С. Г., Константинов С. Ф., Лошицький М. В. та ін.] ; за ред. В. В. Коваленка, Ю. І. Римаренка, В. І. Олефіра. - К. : ПП Директ Логін, 2012. - 672 с.
4. Адміністративна (поліцейська) діяльність органів внутрішніх справ. Спеціальна частина : [підруч.] / [Братель С. Г., Константинов С. Ф., Лошицький М. В. та ін.] ; за ред. В. В. Коваленка, Ю. І. Римаренку, В. І. Олефіра. - К. : ПП Директ Логін, 2012. - 528 с.
5. Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ у питаннях та відповідях [навч. посіб.] / [Братель С. Г., Константинов С. Ф., Луговий І.О. та ін.]. - [2-е вид.]. - К. : ПП «Директ Лайн», 2014. - 236 с.